visi ve věcech, které dle čl. XXVI : 1896 nepatřily v obor působnosti býv. uh. správ. soudu, patří však v obor působnosti nss-u.

Avšak právě o takový případ v daném sporu se zřetelem na zák. čl. IV. z r. 1903, jakož i na § 2 zák. č. 36/1876 a § 2 zák. č. 3/1918 jde.

Nemá proto postup žal. úřadu podkladu v platném právu.

Poněvadž však tímto postupem, nenalézajícím opory v zákoně, bylo st-li znemožněno dovolati se pomoci nss-u ve věci samé, bylo nař. rozhodnutí, jež označeno bylo st-li jako výrok konečný, zrušiti dle § 6 zák. o ss pro podstatnou vadu řízení správního, aniž se soud může zabývati sporem meritorně.

Č. 4348.

Policejní řízení trestní. — Živnostenské právo: Nadřízený úřad živnostenský není oprávněn zrušiti z moci úřední osvobozující trestní nález stolice druhé a potvrditi odsuzující nález stolice prvé.

(Nález ze de 23. ledna 1925 č. 934.)

Prejudikatura: Boh. 1754 adm.

Věc: Vojtěch S. v O. (adv. Dr. Jos. Kubín z Prahy) proti ministerstvu obchodu o trestní nález.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Trestním nálezem městské rady olomoucké z 12. května 1923 byl st-l uznán vinným přestupkem § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že prováděl kamenické práce na pomníku Palackého v H. ve svém závodě a odsouzen pro přestupek ten dle § 132 živn. řádu k peněžité pokutě Kč 100 ve prospěch res. fondu nemoc. pokladny v Olomouci, v případě nedobytnosti k vazbě v trvání 10 dnů. Další provádění kamenických prací bylo mu zakázáno. K odvolání včas podanému zrušila zsp v Brně výnosem z 23. června 1923 tento nález z důvodu, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu nebyla prokázána. O tom vyrozuměl úřad první stolice výměrem z 2. července 1923 zemské odborové společenstvo kamenických mistrů na Moravě, jež se obrátilo podáním z 19. července 1923 na žal. úřad se žádostí, aby výnos zsp-é zrušil a trestní nález úřadu I. stolice obnovil eventuelně ještě zostřil. Žal. úřad rozhodnutím z 8. února 1924 výnos zsp-é z podnětu stížnosti společenstva z moci úřední zrušil a potvrdil nález stolice první.

Maje rozhodnouti o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil nss jak z moci úřední, tak se zřetelem na obsah stížnosti uvažovati předem o otázce příslušnosti žal. úřadu. Nař. rozhodnutí vyslovilo, že žal. úřad podnikl zakročení brané st-lem v odpor z podnětu stížnosti společenstva mistrů kamenických na Moravě z moci úřední, čemuž nelze rozuměti jinak, než že opřel svoji kompetenci k vydání nař. rozhodnutí o moc dozorčí, jemu příslušející. Po této stránce sluší uvésti:

Adm. řízení spočívá na myšlence respektování právní moci; opatření a rozhodnutí úřadu správních nabývají právní moci s účinkem, že za-

zavazují i úřady, pokud účinek ten není vyloučen výslovným předpisem zákona anebo nejde o takové vztahy, které dle povahy použití této zásady vylučují. Pokud jde o trestní řízení živnostenské, neobsahují předpisy je upravující nijakého výslovného ustanovení, jímž by účinky právní moci, pokud jde o nálezy trestní, byly vyloučeny, zejména, které by úřadům nadřízeným propůjčovaly právo nálezy trestní z úřední moci rušiti. Není také nijakého jiného předpokladu pro názor, že by trestní nálezy podle své povahy nebyly způsobilé právní moci.

Z těchto úvah plyne, že nadřízený úřad živnost. není po zákonu oprávněn zrušiti z moci úřední osvobozující trestní nález podřízené stolice. Učiní-li tak přes to, jde přes meze kompetence zákonem mu dané (srovn. nál. nss-u Boh. 1754 adm.).

Avšak právě o takový postup žal. úřadu v daném případě jde. Žal. úřad vydávaje nař. rozhodnutí, osvojil si tudíž po této stránce kompetenci jemu po zákonu nepříslušející, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zkoumati jeho věcný obsah.

Č. 4349.

Státní zaměstnanci (Slovensko): * Povinnost, vrátiti nákupní zálohu poskytnutou za bývalé uherské vlády státním zaměstnancům nezanikla tím, že zaměstnanci tito byvše po převratu na svých místech ponecháni, respektive do státních služeb čsl. převzati, přestali býti úředníky uherskými.

(Nález ze dne 23. ledna 1925 č. 936.)

Věc: Dr. Otto O., Dezider F. a Jan P. v Košicích proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o přeplatky služebních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se ohledně výroků o vrácení přeplatků, povstalých za bolševické vlády, zrušují pro nezákonnost; jinak se stížnosti zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Dle nař. rozhodnutí gfř v Bratislavě shledány byly na likvidačních kontech st-lů různé předplatky služebních požitků vzniklé výplatami v době do 31. března 1919, pak za vlády bolševické, za správy čsl. a konečně z nákupní zálohy poskytnuté býv. maďarskou vládou. Část těchto přeplatků byla st-lům prominuta, zbytek byl jim předepsán k náhradě. — — —

Stížnosti namítají:

1. Není zákona, podle kterého by služební platy vyplacené vládou Károlyiho a vládou bolševickou měly se vrátiti. Nenařizuje tak ani zákon z 15. dubna 1920 č. 269 Sb., který vešel v platnost dnem 1. května 1920, kdežto až do té doby platilo ustanovení § 20 zák. čl. XXXV : 1912, podle něhož nemohou od státních úředníků býti zpět žádány přeplatky služ. požitků bona fide přijatých. Není proto možno, aby právní stav zákonem založený byl změněn nařízením žal. úřadu, třeba by toto i min-em fin. bylo bývalo schváleno.